

[Kyed.]

villinger, som Finansministeren af Hensyn til Statens Økonomi er nødt til at afvise. For det tredje bliver der i øvrigt haardt Brug for Penge til Gennemførelse af de Lovforslag, der blev fremsat her fra denne Talerstol i Gaar. Og endelig forhandles der jo for Tiden i et Udvalg om Forlængelse af en hel Del mindre retfærdige Forbrugsskatter.“

Det var altsaa Flertalspartierne Begrundelse for, at man skulde stemme for Afsnit IV om Dækning. I de Lovforslag, der blev forelagt forleden Dag, er der jo givet Anvisning for Dækning, saa Grund Nr. 3 kunde godt være undgaaet, for ifølge disse Lovforslag skal Dækning af Udgifterne jo der finde Sted ved Udbydelse af Statsobligationer.

Men nu fremførte saa den ærede Ordfører for lidt siden, at den højtærede Landbrugsminister havde fortalt i Dag, hvorfor vi skulde stemme for Dækningsbestemmelserne. Dem vil der blive Brug for, havde Landbrugsministeren sagt, til Dækning af Udgifterne ved Moratorielovforslagets § 32. Jeg tillod mig at afbryde den højtærede Minister med at anmode ham om at læse Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg skal gerne tillade mig et Citat, da den højtærede Landbrugsminister vist ikke opfattede, hvad det var, det drejede sig om, eller hvor i Lovforslaget det staaer, jeg henviste til. Det er sidste Stykke af Bemærkningerne til Afsnit IV, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne have Lov at gengive det:

„Udgiften til delvis Dækning af Gæld i Forbindelse med Moratorium forment i det store og hele at ville kunne blive dækket gennem Provenuet af den Statskassen ifølge § 4 tilfaldende Andel af Konverteringsafgiften.“

Det vil med andre Ord sige, at der er anvist, hvor Pengene til Moratorielovforslagets Udgiftsbestemmelser skal tages, nemlig af Konverteringsafgiften, saa heller ikke der kan den ærede Ordfører for Flertalspartierne finde Grundlaget, som han mente han kunde i Dag i Modsætning til, hvad der var fremme i Gaar.

Til den ærede Ordfører for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, er der ikke meget at sige efter den lidt anstrengte Tale, han som Følge af sin vanskelige Stilling i Gaar fremkom med. Men det ærede Medlem forsøgte at bestride Rigtigheden af min Paavisning af, at Afsnit II i Lovforslaget vedrørende Udligningsfonden er praktisk uanvendelig. I

denne Forbindelse fremførte det ærede Medlem ikke noget som helst, der forklarede, hvori Urigtigheden fra min Side bestod, til Trods for, at jeg med Tal havde dokumenteret, paavist Forslagets Uegnethed i det praktiske Liv med Henblik paa det Formaal, man fra Regeringen har angivet at Afsnittet skulde tjene.

Det ærede Medlem var for øvrigt inde paa at forklare om den Villighed, man fra radikal Side har haft med Hensyn til at gennemføre Korn- og Smørordningen. Naa, nu mærkede man jo meget til den Villighed i Efteraaret, da vi stillede Forslag i saa Henseende, for da stemte det ærede Medlems Parti imod. Imidlertid, alt det, der kan fremføres, hører jo Fortiden til, og det er Fremtiden, det gælder. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem som Formand for Det radikale Parti: Hvad vil Det radikale Parti foretage sig, naar Kornpriserne i Aar falder til f. Eks. 8 à 10 Kr.?

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg kun dette at bemærke, at det forbavtede mig, at den højtærede Minister ikke paa noget Punkt indlod sig paa at afkræfte mit Bevis for Afsnit II.s Uegnethed i det praktiske Liv. Den højtærede Minister gik for saa vidt klogeligt uden om dette, og formodentlig i Erkendelse af Rigtigheden og Berettigelsen af min Kritik gjorde den højtærede Landbrugsminister en Bemærkning om, at han godt kunde tænke sig, at der kom Ændringer i Sætserne, som kunde give bedre Resultater end dem, der var Tale om i Forslaget. Det var han villig til. Men den højtærede Minister oplyste ikke det mindste om, hvordan saa saadanne Ændringer skulde opstilles, og jeg tvivler meget paa, at Ministeren overhovedet er i Stand til med dette Afsnit II at finde Rentesatser, at finde Grænserne for Udbetalinger og Indbetalinger, som kan give dette Forslag nogen som helst praktisk Karakter. Derfor synes jeg, at den højtærede Landbrugsminister kunne noget daarligt fra det ved at fortælle — da han selvfølgelig har opdaget, hvor daarligt Forslaget i sig selv er —, at da vi ikke i Udvalget har været stærkere inde i en Debat om det Spørgsmaal, fralægger han sig ethvert Ansvar for dette Forslag. Jeg synes, det er noget letkøbt for en Minister at fralægge sig Ansvaret for et Forslag, han har fremsat, i Stedet for at tage Ansvaret for, at det Forslag i sin Udformning er saa uegnet til sit Formaal, som vel tænkes kan.

Derefter sagde den højtærede Statsminister bebrejdende, at det maatte forundre ham, at der, som det var blevet oplyst, ikke i Udvalget havde været for-